

ರೂಪಕಗಳು, ಚಂದದ ಅನ್ಮೋತ್ತಿ ಇದಿಷ್ಟವನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ, ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಬಳಸುತ್ತೇನೆ.

◆ ಇವು ನಿಮಗೆ ಶಹಜವಾಗಿ ಒಲಿದು ಬರುತ್ತವೆಯೇ?

ನಾನೇನು ಬುದ್ಧಿವಂತನಲ್ಲ. ಅಹಂಕಾರಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒದುವ ಜನರಂತೆ ನಾನು ಕೂಡ. ಮೊದಲು ಜಾರ್ಖು ಕ್ಷಬ್ಬ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕಾಕೊಟ್ಟುಲ್ಲ, ಸ್ವಾತಂದ್ರ್ಯವಿಚ್ಛಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಲೇಖಕನಾಗಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಫಣಿತು, ಅಷ್ಟೇ. ಅದೊಂದು ರೀತಿಯ ವರ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಮ್ಮಾಗಿರಬೇಕು.

◆ ಲೇಖಕನಾದಾಗ ಅಚ್ಚು ರಿಯಾಯಿತೇ? ಆಗ ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು?

ಹೌದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ನನಗಾಗ ಇಷ್ಟತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷ. ಬರವಣಿಗೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಬಗ್ಗೆಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ.

◆ ತಕ್ಷಣವೇ? ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಆರಾಮಾಗಿ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿರಾ?

ಅಡಗೆಮನೆ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಅನಂತರ ಕೂತು ಬರೆಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಮುಗಿಸಲು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಹಿಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಬಂತು. ಎಲ್ಲ ಕನಸಿನಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು.

◆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಕೀರಿದ ಜಪಾನಿ ಲೇಖಕರು ಯಾರು?

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಹರೆಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜಪಾನಿ ಲೇಖಕರನ್ನು ಒದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಒಡಿಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಜಿಗುಟಾದ ಚೋರಿಂಗ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು.

◆ ನಿಮ್ಮ ತಂಡ ಜಪಾನಿ ಶಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲವೇ?

ಹೌದು. ಅದೊಂತರ ಅವು ಮಗನ ಸಂಬಂಧದ ಕಡೆ ಕೂಡ. ನಾನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಡೆ ಹೋದೆ. ಜಾರ್ಖು ಸಂಗಿತ, ದಾಸ್ತ್ರೀಯವೈ, ಕಾಷ್ಟ, ರೇಮಂಡ್ ಚಾಂಡ್ರ್ - ನನ್ನ ಘ್ರಾಂಟಿಸಿ ಪ್ರವರ್ಚದಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಇದ್ದರು. ಕಾದಂಬರಿ ಒದುತ್ತಾ ಹೀಟ್ಸೋರ್ಬರ್‌ಗ್ರಾಂಟ್, ಹಾಲಿವುಡ್ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಕಾದಂಬರಿಯ ತಾಕತ್ತು ಅದು. ಹೀಗೆ ಒದುತ್ತಾ ಸಂಗಿತ ಕೇಳುತ್ತಾ ನನಗೆ ಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೊಂದು ಕನಸಿನಂತಹ ಮನಸ್ಸಿಗಿ.

◆ ಇದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತ್ತೇ?

ಹೌದು. ನನ್ನ ಇಷ್ಟತ್ತೊಂಬತ್ತುನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರೆ ಕಾದಂಬರಿ ಬರೆಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಬರೆಯಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಏನೂತ್ತ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುವುದು ಅಂತಲೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಪಾನಿ ಲೇಖಕರನ್ನು ಒದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ನಾನು ಓದಿದ್ದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಶೈಲಿ, ಸ್ವರೂಪ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಎರವಲಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ನನ್ನದೇ ಶೈಲಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅದು ಅರಂಭ.